कुत्स आङ्गिरसः। अग्निः, वैश्वानरोऽग्निर्वा। त्रिष्टुप्

वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हि कं भुवनानामभिश्रीः।

इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण॥ १.०९८.०१

वैश्वानरस्य- विश्वनरहितस्याग्नेः। सुमतौ- शोभनमत्याम्। स्याम- भवेम। राजा हि- नृपः खलु। कम्- आनन्दमयः। भुवनानाम्- सर्वेषां लोकानाम्। अभिश्रीः- अभितो मङ्गळः। इतो जातः- अत्र हृदि वा वेदिकायां वा जातः। विश्वमिदम्- सर्वं जगत्। वि- विशेषेणानुक्रोशेन। चष्टे- पश्यति। सूर्येण- आत्मसूर्येण। यतते- सङ्गच्छते॥१॥

पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषधीरा विवेश।

वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम्॥ १.०९८.०२

दिवि- आकाशे। पृष्टः- अन्वेषितः स्पृष्टश्च। अग्निः। पृथिव्याम्- भूमौ। पृष्टः। विश्वा ओषधीः- सर्वा ओषधीः। आ विवेश- समन्तात्प्रविष्टवान्। वैश्वानरः- सर्वनरहितः। अग्निः। सहसा- सहनशक्त्या। पृष्टः। सः। नः- अस्मान्। दिवा नक्तम्- रात्रिन्दिवम्। रिषः- हिंसातः। पातु- रक्षतु॥२॥

वैश्वानर तव तत्सत्यमस्त्वस्मान्रायो मघवानः सचन्ताम्।

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः॥ १.०९८.०३

वैश्वानर- सार्वजनिक। तव- ते। तत्- तत्सर्वजनहितदायकत्वम्। सत्यमस्तु- अवितथं भवतु। रायः- दानयोग्याः। मघवानः- सम्पदः। अस्मान्- नः। सचन्ताम्- सेवन्ताम्॥३॥